

Sygn. akt III U 1061/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – SSO Wojciech Paluch

Protokolant: st. sekr. sądowy Dorota Lichocka

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2016 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie

sprawy D. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek D. C.

od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 sierpnia 2015 r. nr (...)

oddala odwołanie.-

Sygn. akt III AUa 172/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **15 listopada 2017 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Barbara Gonera (spr.)
	Sędziowie:	SSA Ewa Madera del. SSO Elżbieta Selwa

	Protokolant	st. sekr. sądowy A. K.
--	-------------	------------------------

po rozpoznaniu w dniu **15 listopada 2017 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **D. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **29 grudnia 2016 r.** sygn. akt **III U 1061/15**

I. oddala apelację,

II. zasądza od wnioskodawczyni D. C. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

z dniem 15 listopada 2017 r.

1 grudnia 2017 r.

Sygn. akt III U 1061/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2015 r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni D. C. prawa do emerytury pomostowej.

Organ rentowy powołał się na regulacje zawarte w art.4 w związku z art.49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych.

Organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni nie udowodniła 15 lat pracy w szczególnych warunkach i nie wykazała pracy w szczególnych warunkach po dniu 1 stycznia 2009r.

Odwołanie od decyzji organu rentowego wniosła D. C. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawczyni podnosiła, że w latach 1978-2013 wykonywała pracę w szczególnych warunkach w Hucie (...).

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania zarzucając dodatkowo, że wnioskodawczyni nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach po dniu 31 grudnia 2008r. W ocenie organu rentowego brak jest podstaw do przyznania wnioskodawczyni emerytury pomostowej na podstawie art.49 w związku z art.4 powołanej ustawy, gdyż praca wykonywana przez wnioskodawczynię nie jest obecnie zakwalifikowana jako praca w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w wykazach stanowiących załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wnioskodawczyni D. C. (ur.(...)) w okresie od dnia 1 września 1975 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. pozostawała w zatrudnieniu w Hucie (...), po przekształceniach organizacyjnych w (...) Sp. z o.o.

W okresie od dnia 01 sierpnia 1978 r. do dnia 28 lutego 1992 r. wnioskodawczyni pracowała na stanowisku wiertacz i wykonywała czynności operatora maszyn do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych.

W okresie od dnia 1 marca 1992 r. do dnia 31 maja 1994 r. wnioskodawczyni pracowała na stanowisku krajacz metali i wykonywała pracę w szczególnych warunkach wymienione w Dziale III poz. 45.

Wymienione wyżej okresy pracy w szczególnych warunkach przypadające od dnia 1 sierpnia 1978 r. do dnia 31 maja 1994 r. zostały uwzględnione przez organ rentowy jako praca w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

W okresie od dnia 1 czerwca 1994 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. wnioskodawczyni pracowała na stanowisku laborant i jej praca polegała na przygotowywaniu zglądów tj. próbek do dalszych badań metalurgicznych. Na jej stanowisko pracy trafiały odcięte fragmenty prętów i płaskowników. W pierwszym etapie wnioskodawczyni szlifowała te próbki szlifierką elektryczną z kamieniem szlifierskim, a następnie polerką z papierem ściernym, w celu uzyskania idealnej gładkości, wymaganej do badań metalurgicznych. Zarówno przy szlifowaniu jak i polerowaniu wnioskodawczyni do chłodzenia wykorzystywała wodę. To samo dotyczyło ostatniej fazy polerowania tarczami filcowymi.

Praca wnioskodawczyni przy przygotowywaniu zglądów odbywała się w ramach procesu technologicznego w ciągarni. Po zakończeniu ciągnięcia próbki prętów i płaskowników wnioskodawczyni przygotowywała do badań metalurgicznych, w ramach kontroli jakości.

W okresie od dnia 1 czerwca 1994 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. wnioskodawczyni nie wykonywała pracy przy produkcji węglików spiekanych, elektrod, rud i walczków oraz żelazostopów.

(dowód - akta ZUS dotyczące wnioskodawczyni)

- zeznania świadków: E. R. i A. M.

- opinia biegłego z zakresu BHP K. S.

k.43-56 i jego opinia uzupełniająca k.80-83,

- częściowo dowód z przesłuchania wnioskodawczyni

w trybie art. 299 kpc)

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W postępowaniu sądowym wnioskodawczyni D. C. udowodniła, że wykonywała pracę w szczególnych warunkach w okresie od dnia 1 czerwca 1994 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. w charakterze laboranta w przygotowaniu zglądów.

Zeznania wnioskodawczyni co do powyższych okoliczności znalazły pełne potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków.

Z zeznań świadków E. R. i A. M. wynika jednoznacznie, że w okresie zatrudnienia na stanowisku laboranta wnioskodawczynie wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę przy przygotowywaniu zglądów.

Wnioskodawczynie uzyskała świadectwo pracy w szczególnych warunkach wydane przez syndyka masy upadłości (...) Spółka z o.o.

W wydanej opinii biegły z zakresu BHP K. S. potwierdził, że w okresie od dnia 1 czerwca 1994 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. wnioskodawczynie wykonywała pracę, którą zakwalifikować należy jako pracę w szczególnych warunkach, gdyż charakter tej pracy mieści się w wykazie A Dział III poz. 78 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 z późniejszymi zmianami). Taki sam rodzaj pracy wnioskodawczynie wykonywała również w okresie przypadającym od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 stycznia 2013 r.

Organ rentowy trafnie jednak zarzucał, że wnioskodawczynie nie wykonywała prac w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, w okresie przypadającym po dniu 31 grudnia 2008 roku, to jest po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając na uwadze treść regulacji zawartej w art.49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. Nr 237 poz. 1656 z późniejszymi zmianami) podzielić należy stanowisko, że w takim stanie faktycznym, gdy ubezpieczona nie wykonuje pracy w warunkach szczególnych po dniu 31 grudnia 2008 r.(w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych), przyznanie prawa do emerytury pomostowej może nastąpić wyłącznie w sytuacji jeżeli rodzaje prac w szczególnych warunkach wykonywane w okresie przed dniem 31 grudnia 2008r. są zaliczane do prac

w szczególnych warunkach nie tylko w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. ale również

w wykazach stanowiących załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych. Przesłanka ta w przypadku wnioskodawczynie nie została spełniona. Prace

w szczególnych warunkach wykonywane przez wnioskodawczynię w latach zatrudnienia 1994-2013 były zaliczane do prac w szczególnych na podstawie wykazów stanowiących załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. Prace wykonywane przez wnioskodawczynię nie są natomiast obecnie zaliczone do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, nie zostały ujęte w wykazach stanowiących załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd podziela w tej kwestii konkluzję opinii biegłego z zakresu BHP K. S.. W wydanej opinii biegły K. S. jednoznacznie wskazał, że czynności wykonywane przez wnioskodawczynię na stanowisku laboranta nie mieszczą się w ramach prac w warunkach szczególnych wymienionych w załączniku Nr 1 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, nie stanowią zatem pracy

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i ust.3 tej ustawy. Biegły wyjaśnił, że prace wnioskodawczynie na stanowisku laboranta nie mogą być zakwalifikowane jako prace przy produkcji węglików spiekanych, elektrod, rud i walczków oraz żelazostopów. Prace wykonywane przez wnioskodawczynię na stanowisku laboranta nie mogą być kwalifikowane jako prace w szczególnych warunkach z poz. 40 załącznika nr 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

W treści i uzasadnieniu opinii biegły precyzyjnie wskazał, przesłanki, które doprowadziły go do przedstawionych wniosków. Natomiast do zarzutów zgłoszonych przez pełnomocnika wnioskodawczynie w piśmie z dnia 3 sierpnia 2016 r. (k. 67-69) biegły K. S. wyczerpująco odniósł się w swojej opinii uzupełniającej (k.80-83 akt sprawy).

Wbrew kolejnym zarzutom zgłoszonym w następnym piśmie procesowym pełnomocnika wnioskodawczynie z dnia 1 grudnia 2016 r. (k. 95-96 akt sprawy), biegły w opinii głównej i w opinii uzupełniającej wyczerpująco wyjaśnił istotę procesu technologicznego produkcji węglików spiekanych i żelazostopów.

Z powyższych względów, uznając, że brak jest podstaw do zakwestionowania konkluzji opinii biegłego K. S., Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika odwołującej dotyczące kolejnych opinii tj. opinii biegłego z zakresu inżynierii materiałowej, bądź opinii instytutu naukowego z zakresu inżynierii materiałowej.

W tym kontekście brak jest przesłanek do przyznania wnioskodawczynie emerytury pomostowej na podstawie art.49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych.

Sąd Okręgowy podziela pogląd w tej materii zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 marca 2012r. sygn. akt II UK 164/11 oraz w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r. III AUa 2302/13.

Końcowo zauważyć należy, że w wyniku poprzedniego wniosku D. C. (tj. wniosku o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach) organ rentowy w dniu 14 lipca 2015 r. wydał decyzję odmowną na podstawie przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. ustalając,

że wnioskodawczynie w okresie do dnia 1 stycznia 1999 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach przez wymagany okres 15-stu lat.

Od odmownej decyzji organu rentowego z dnia 14 lipca 2015 r. D. C. nie wносиła odwołań do Sądu.

Z powyższych względów obecne odwołanie podlegało oddaleniu stosownie do treści dyspozycji art.477¹⁴ § 1 k.p.c.